

private pensionsopsparene ikke længere vil synes, det er fornuftigt at købe aktier, og dermed vil der blive tale om et aktiefald.

Samtidig foreslås en forhøjelse af afgiften, som den finansielle sektor betaler i afgift af lønsummen, der udbetales. Det er noget, som også erhvervslivet kommer til at betale, selv om jeg ved, at det selvfølgelig er den finansielle sektor, man er ude efter. Men de har kun ét sted at gå hen og hente pengene, og det er i erhvervslivet.

Endvidere pålægges erhvervslivet endnu flere administrative opgaver. Man skal til at lave momsregnskab hver måned, og man skal betale noget hurtigere.

Derudover pålægges der en række nye afgifter, både direkte og indirekte. Ved indirekte mener jeg alle de afgifter, der nu pålægges lønmodtagerne. De har jo kun ét sted at gå hen og hente dem, og det er ved arbejdsgiveren.

Alt i alt er der ikke tale om en lettelse for erhvervslivet, som det er nævnt, men derimod en større udgift. Der er nævnt forskellige milliardbeløb. Jeg ved ikke, hvad for et der er rigtigt. Det vil nok komme senere.

Noget helt uforståeligt er, at en enkelt virksomhed bliver pålagt alle de ulyksaligheder, jeg her har nævnt, samtidig med at lige bestemt den ene virksomhed, nemlig A.P. Møller, ikke skal have nogen lettelser i sin skat. Det er det mest diskriminerende, jeg har set. At man overhovedet kan tillade sig det, forstår jeg ikke.

Hvorfor en enkelt virksomhed skal hænges ud på den måde, er noget, der er så usmageligt, at det kan Fremskridtspartiet på ingen måde lægge navn til.

Nej, hvis der skal rettes op på betalingsbalancen, så der er økonomiske midler i fremtiden til det velfærdssamfund, som vi er glade for alle sammen, skal der helt andre midler til. Regeringen skal aktivt gå ind i genoprettelsen af eksporterhvervenes konkurrenceevne, som den selv har været med til at ødelægge. Det kan gøres ved at fjerne nogle af alle de administrative opgaver, regeringen har pålagt erhvervslivet. Det kan gøres ved at fjerne de fleste – man kan nok ikke fjerne dem alle sammen, men de fleste – af alle de afgifter, der er haglet ned over dansk erhvervsliv de sidste 5 år.

Noget af det, som jeg er overbevist om er det allervigtigste, er, at vi skal have sænket skatte- og afgiftstrykket for lønmodtagerne. Det er lønmodtagerne, der bærer byrderne, og de har kun ét sted at gå hen og hente de penge for at betale de byrder, og det er ved arbejdsgiveren. Der er

kun én måde, vi kan holde arbejdslønningerne i ro på, og det er, hvis vi får skattetrykket sat ned og afgiftstrykket sat ned. På længere sigt kan man måske endda gøre det sådan, at det, der hedder bruttoudgiften for virksomhederne til lønninger, lidt efter lidt kan sænkes, i takt med at skatte- og afgiftstrykket sænkes. Det er den eneste måde, vi får genoprettet vor konkurrenceevne på. Jeg ved godt, det ikke lyder godt i alles ører, men vi skal den vej.

Den sidste ting, som næsten ikke er omtalt, er jo, at det offentlige jo kunne gå forrest og stoppe det offentlige overforbrug, som der er og har været de sidste mange år. Der er eksempler inden for det offentlige på, at udgifterne i kroner og øre er steget 40-45 pct. de sidste 5 år, samtidig med at inflationen ude i samfundet, som vi alle ved, har ligget sammenlagt på omkring 10 pct. Det siger sig selv, at det kan der ikke blive ved med at være penge til.

Derfor foreslår Fremskridtspartiet i stedet for dette her, at der udarbejdes en aktiv plan for, hvad man vil gøre for at få rettet erhvervslivets konkurrenceevne op igen, samtidig med at der stoppes for det offentlige overforbrug.

Til sidst vil jeg sige, at selvfølgelig vil erhvervslivet være glad ved, at selskabsskatten bliver sænket fra 34 til 26 pct. over 2 år, men jeg er overbevist om, at man vil blive endnu mere tilfreds ude i erhvervslivet, og at det vil hjælpe endnu mere på konkurrenceevnen, hvis man tog nogle af alle de ting op, jeg har sagt her, og hvis man fik fjernet alle de ting, man har trukket ned over hovedet på dem.

Som det ligger her, kan vi selvfølgelig ikke stemme for det. Vi håber derimod, man vil tage det af bordet og se på de hovedspørgsmål, som jeg har nævnt.

Flemming Kofod-Svendsen (KRF):

De forslag, som vi skal behandle nu, vedrører jo erhvervsdelen af regeringens pakke. Her mener jeg, man må konstatere, at der findes mange tidsler. Man kan faktisk stille det spørgsmål, om tidslernes antal ikke er så stort, at det var bedre at pløje det hele ned og lade det ligge brak et års tid og så begynde på en frisk.

Sagen er jo den, at hele erhvervsdelen ikke er en nødvendig integreret del for at foretage det, regeringen siger er det overordnede sigte, nemlig et forbrugsbegrænsende indgreb. Dertil kommer jo, at adskillige af disse forslag er meget komplicerede og kræver et solidt og grundigt udvalgsarbejde.